

Sygn. akt I C 2083/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Monika Kaniowska

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2016 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S. i D. T.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.

przy udziale interwenienta ubocznego po stronie pozwanej S. W. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powodów J. S. i D. T. kwotę 1.407,38 zł (tysiąc czterysta siedem złotych i 38/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15.02.2013 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powodów zwrot kosztów procesu w 54,73%, których szczegółowe wyliczenie pozostawia referendarzowi sądowemu;

IV. zasądza od powodów na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu w 45,27%, których szczegółowe wyliczenie pozostawia referendarzowi sądowemu;

V. nakazuje ściągnąć od powodów na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 16,31 zł (szesnaście złotych i 31/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych;

VI. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 19,70 zł (dziewiętnaście złotych i 70/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 2083/14

UZASADNIENIE

Powodowie J. S. i D. T., reprezentowani przez radcę prawnego, wnieśli o zasądzenie solidarnie na ich rzecz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą S. kwoty 2.571,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15.02.2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnieśli o zasądzenie od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 20.12.2012 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której została uszkodzona brama garażu należącego do S. M.. Sprawca zdarzenia posiadał polisę odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdu wystawioną przez pozwanego. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i po dokonaniu oględzin wypłacił poszkodowanemu kwotę 505,00 zł.

Pismem z dnia 6.05.2013 r. S. M. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty dodatkowej w wysokości 2.571,37 zł tytułem należnego odszkodowania.

W odpowiedzi pozwany podtrzymał swoje stanowisko w kwestii rozliczenia szkody.

Poszkodowany przejął wierzytelność z tytułu przedmiotowej szkody na rzecz powodów.

Powodowie wskazali, że dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę wyliczonej przez poszkodowanego wartości szkody, a kwotą wypłaconą przez pozwanego (3.076,37 zł – 505,00 zł). Termin odsetek wynika z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S., reprezentowany przez radcę prawnego, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Wniósł nadto o zawiadomienie o toczącym się postępowaniu w trybie art. 84 § 1 k.p.c. S. W. (1), który spowodował przedmiotową szkodę, a wobec którego pozwanej przysługiwać będzie ewentualny regres.

W uzasadnieniu przyznał, że przyjął na siebie odpowiedzialność za szkodę co do zasady i wypłacił poszkodowanemu kwotę 505,00 zł brutto. Podniósł, iż powodowie nie przedłożyli rachunku za naprawę bramy garażowej, a przedstawiony przez nich prywatny kosztorys stanowi wyłącznie symulację kosztów naprawy - ofertę, a nie jest kosztem rzeczywistym. W związku z brakiem przedstawienia faktur za naprawę bramy, szkoda nie została rozliczona na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej przez pozwaną.

W piśmie z dnia 4.12.2014 r. S. W. (1) oświadczył, że przystępuje do sprawy jako interwenient uboczny (k. 129).

W piśmie z dnia 29.01.2015 r. interwenient uboczny po stronie pozwanej S. W. (1) oświadczył, że uiścił kwotę szkody na rzecz poszkodowanego, a uszkodzone mienie nie zostało naprawione. Podał, że sprawę traktuje jako chęć zawyżenia powstałej szkody. (k. 142).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.11.2012 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uległa uszkodzeniu brama garażowa należąca do S. M., I. M. i E. W.. Sprawca kolizji S. W. (2) miał zawartą umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdów mechanicznych w związku z ruchem pojazdu z pozwanym.

(bezsporne, a ponadto dowód: protokół szkody k. 49, zdjęcia k. 54 – 59, kopia KW k. 50- 51, kopia postanowienia k. 52, notatka informacyjna k. 76, oświadczenie sprawcy wypadku k. 87)

W dniu 15.01.2013 r. S. M. zgłosił szkodę u pozwanego.

(dowód: kopia zgłoszenia szkody k. 53)

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. w oparciu o wycenę naprawy przyznało i wypłaciło S. i I. M. odszkodowanie za uszkodzoną bramę w kwocie 505,00 zł.

(dowód: decyzja z dnia 14.02.2013 r. k. 79)

Pismem z dnia 14.02.2013 r. ubezpieczyciel poinformował S. W. (1) o wypłacie odszkodowania.

(dowód: pismo z dnia 14.02.2013 r. k. 80)

Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim w wyroku nakazowym z dnia 18.02.2013 r. w sprawie o sygn. akt II W 149/13, uznał obwinionego S. W. (1) za winnego tego, że w dniu 20.11.2012 r. w O., w woj. (...), znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, prowadził na drodze publicznej samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...), nie zachował należytej ostrożności podczas wykonywania manewru omijania pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...), w wyniku czego doprowadził do zderzenia tych pojazdów, po czym uderzył w bramę garaży należącą do S. M., czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym – co stanowi wykroczenie z art. 86 § 2 kw. Wyrok uprawomocnił się dnia 5.03.2013 r.

(dowód: kopia wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 18.02.2013 r. k. 88 verte – 89 verte, kopia wyroku SR w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 18.02.2013 r. ze stwierdzeniem prawomocności k. 91 – 92)

Pismem z dnia 6.05.2013 r. S. M. odwołał się od decyzji o przyznaniu odszkodowania w kwocie 505,00 zł i wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 2.571,37 zł brutto wraz z odsetkami za zwłokę.

W odpowiedzi ubezpieczyciel podtrzymał dotychczasowe stanowisko w kwestii rozliczenia szkody.

(dowód: kopia pisma z dnia 6.05.2016 roku k. 10, kopia pisma z dnia 29.05.2013 r. k. 18 – 19)

W dniu 30.05.2014 roku S. M., I. M. i E. W. (jako cedenci) zawarli z J. S. i D. T. (jako cesjonariusze) – współnikami spółki cywilnej (...) w S., umowę, w której cedenci przelali na cesjonariuszy wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę w wyniku, której uszkodzeniu uległa brama garażowa, a sprawca szkody w momencie zdarzenia posiadał ważną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) wystawioną przez ubezpieczyciela (...) S.A.

W piśmie z dnia 30.05.2014 r. pozwany został poinformowany p zawarciu umowy cesji.

(dowód: umowa cesji z dnia 30.05.2014 r. k. 21 – 22, zawiadomienie o zmianie wierzyciela z dnia 30.05.2014 r. k. 23, k. 114)

Wartość kosztów przywrócenia bramy garażowej do stanu sprzed szkody wynosi 1.912,38 zł brutto.

Brama została naprawiona w części tj. została wyprostowana zakrzywiona blacha osłonowa, nie wyprostowano powierzchni zwichrowanych blach i nie wyprostowano obramowań skrzydeł wykonanych z kątowników.

Przyklejony styropian w garażu jest w znacznym stopniu zniszczony z tytułu eksploatacji.

Ocieplenie drzwi garażu jest w znacznym stopniu zniszczone. Na obecnym ociepleniu bramy nie ma zamontowanej żadnej siatki ani listew.

(dowód: opinia pisemna biegłej sądowej z zakresu budownictwa M. C. k. 184 – 189, opinia pisemna uzupełniająca k. 218 – 222, k. 245, k. 317)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporna w sprawie była odpowiedzialność pozwanego co do zasady z tytułu uszkodzenia bramy garażowej. Bezsporne było również nabycie wierzytelności na podstawie umowy przelewu przez powodów.

Sporna była kwota odszkodowania należnego powodom. Ciężar wykazania tej okoliczności, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., spoczywał na powodach. Powodowie sprostali temu obowiązkowi w części.

Na wniosek powodów został przeprowadzony dowód z opinii biegłego sądowego na okoliczność kosztów przywrócenia bramy garażowej do stanu sprzed szkody. Opinia ostatecznie, po sporządzonych uzupełnieniach, nie była kwestionowana przez strony.

Opinia sporządzona przez biegłą sądową szczegółowo odnosi się do zleconej tezy, jak również zgłaszanych zarzutów. Biegła wyjaśniła w jaki sposób wyliczyła koszt przywrócenia bramy garażowej do stanu sprzed szkody i uzasadniła stan bramy, który jedynie w części został uszkodzony przez S. W. (2), a w części wynikał z eksploatacji.

Nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty powodów, którzy domagali się wyceny kosztów wywiezienia styropianu na odległość 12 km. Brak jest dowodów na tę okoliczność, że w taki sposób szkoda została naprawiona, a nie np. styropian byłby wykorzystany do innych celów. Co istotniejsze w znacznym stopniu styropian jest zniszczony z tytułu eksploatacji, a nie uderzenia w bramę. Ponieważ brama jest wykorzystywana pomimo zniszczonego podczas eksploatacji styropianu, brak podstaw do hipotetycznego wyliczania kosztów transportu tej części styropianu, który został uszkodzony w wyniku uderzenia w bramę.

Szkoda poniesiona w wyniku uszkodzenia bramy garażowej stanowi wartość 1.912,38 zł. Zatem powodom przysługuje odszkodowanie w kwocie 1.407,38 zł (1.912,38 zł – 505,00 zł wypłaconego odszkodowania).

W pozostałym zakresie powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Żądanie zasądzenia kwoty solidarnie na rzecz powodów, również nie znajduje uzasadnienia ani w materiale dowodowym sprawy, ani w przepisach kodeksu cywilnego o spółce.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05. 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. 2013, poz. 392 z późn. zm.) zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 1.407,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15.02.2013 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo oddalił, o czym orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku.

Powód wygrał sprawę w 54,73%, a pozwany w 45,27%.

Na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów zwrot kosztów procesu w 54,73%, których szczegółowe wyliczenie pozostawił referendarzowi sądowemu, o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. sąd zasądził od powodów na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu w 45,27%, których szczegółowe wyliczenie pozostawił referendarzowi sądowemu, o czym orzekł w punkcie czwartym sentencji wyroku.

Suma wszystkich kosztów związanych ze sporządzeniem opinii przez biegłego sądowego wyniosła 836,01 zł. Z zaliczki była wydatkowana kwota 800,00 zł. Do rozliczenia pozostała kwota 36,01 zł.

Na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. sąd nakazał ścignąć od powodów na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Słupsku kwotę 16,31 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym orzekł w punkcie piątym sentencji wyroku.

Na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. sąd nakazał ścignąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Słupsku kwotę 19,70 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym orzekł w punkcie szóstym sentencji wyroku.